AİLE

Aile hayatının dönemeçleri ve dönüşleri. Eşlerden sadece biri ruhsal yolu izlerken diğeri eşinin görüşlerini ve ilgi alanlarını paylaşmıyorsa ne yapmalı? Ailede "kimse beni sevmiyorsa" ne yapmalı? Ailelerde ruhsal katarsis (duygusal boşalma) mümkün müdür? Eşlerden birinin diğeriyle katarsisinin imkansız olduğu ailelerde bilince nasıl direnilir? Ruhsal bekârlık nedir ve bu yöntem ailede uygulanabilir mi? İnsan nasıl net görmeye başlar? Ruhsal yoldaki ana hedef nedir? Bunlar ve diğer birçok soru İgor Mihayloviç Danilov'un katılımıyla Aile videosunda tartışılıyor.

Tatiana: Merhaba sevgili dostlar. Sizleri tekrar selamlamaktan içtenlikle mutluluk duyuyoruz. Bugün de saygıdeğer İgor Mihayloviç Danilov ile konuşacağız.

İgor Mihayloviç: Selamlar.
Tatiana: İgor Mihayloviç, birkaç toplantı boyunca aile ilişkileri konusunu ele aldık. Ve bu izleyicilerimiz için çok önemli, çünkü insanlar hayatlarının büyük bir bölümünü tam da aile içinde, bu ilişkileri kurarak geçiriyorlar. Bu nedenle, her aile için son derece önemli olan konuları bu kadar basit ve kolay bir şekilde gündeme getirdiğiniz için çok teşekkür ederim.

İzleyicilerimiz İgor Mihayloviç'in sistemin senaryoları, aile yaşamının nüansları hakkında o kadar hassas konuştuğunu paylaştılar ki, sanki evimizi ziyaret etmiş gibi. Gerçekten de Bilgi çok önemlidir. Ve izleyicilerimiz, Bilgi ile karşılaşmadan önce yaşadıkları zaman, ailelerinin hükmetmenin, bilinç bencilliğinin, manipüle edilen partneri kaybetme korkusunun ve her türlü saldırganlığın olduğu bir ilişkiye benzediğini paylaştılar.

İgor Mihayloviç: Bunu basitçe söyleyelim, sıradan normal bir aile. Öyle değil mi?

Tatiana: Evet, tam olarak.

İgor Mihayloviç: Ortalama bir aile.

Tatiana: Evet ve oldukça...

İgor Mihayloviç: Sorunların tam setiyle.

Tatiana: Ve tabii ki her şey tamamen değişti ve Bilgi ile karşılaştıklarında ilişkileri başka bir seviyeye geldi, çünkü onlar da partnerlerine yeni bir şekilde aşık olmaya başladılar...

İgor Mihayloviç: Bu aslında iyi.

Tatiana: Eşlerini farklı bir ışık altında gördüler, özü gördüler. Artık aile içinde daha az kavga ve daha fazla karşılıklı anlayış var. Bu nedenle, her iki eşin de ruhsal yolu izlemesi elbette her zaman büyük bir sevinçtir. Ama, "Eşlerden sadece biri ruhsal yolu izlerken diğeri eşinin bu görüşlerini ve ilgilerini paylaşmıyorsa ne yapmalı?" gibi pek çok hikâye ve soru var. Bu tür ailelerde katarsis mümkün müdür? Göründüğü kadarıyla bu tür aileler genel olarak mahkum mu? Ya da bu tür ailelerde bilince nasıl direnilir?

İgor Mihayloviç: Anlıyorum ama dostlarım, örneğin siz ruhsal yolu takip ederken diğer yarınız etmiyorsa katarsisi nasıl hayal ediyorsunuz? Bu durumda bu biraz daha kolay. Bunun tam tersini düşünelim: sözde diğer yarınız ruhsal yolu takip ederken siz etmiyorsunuz. Yani, sizi sevmesi ve saygı duyması gereken diğer yarınız size geliyor ve kafasında size karşı neler olduğunu anlatıyor. Sizin kafanızda da kesinlikle aynı şeyler var, ama siz kafanızdakileri hatırlamıyorsunuz, oysa o hatırlıyor. Neden? Çünkü kişi ruhsal yolu takip eder, şeytanın ona attığı düşünceleri gözlemler ve ciddiye alır. Manevi yolu takip eden bir insanın şeytanın gücünden kurtulmak için şeytanın hilelerini deyim yerindeyse dile getirmesi gerektiği açıktır. Öyle değil mi? Böylece kişi şeytanın gücünü elinden alır ve onun gizli eylemlerine ışık tutar. Ama kimin önünde? Şeytanın kölesinin önünde mi? Tepkisi ne olacak? Açıktır ki şeytan içinizde öfkelenecektir. Değil mi?

Tatiana: Ve bize anlatıldı... Bu arada, bir kadın da ruhsal yolu ilk takip eden kocası hakkında yazdı ve gözlem yaparken bilinçten ne gibi düşüncelere sahip olduğunu dile getirdi.

İgor Mihayloviç: Son derece olumsuz olanlar.

Tatiana: "O seni sevmiyor, şimdi o dünyaya gidecek, seni burada yalnız bırakacak ve sonra ne olacak, ondan sonra onu sevecek misin?"

İgor Mihayloviç: Elbette. "Bir tarikata katıldı." "Bir tarikata katıldı, onu soyacaklar, ailesinden uzaklaştıracaklar vesaire ve hepsi bu, dünyanın sonu bu." Neden? Çünkü koca bir köle olarak sadece karısına dikkat etmelidir. Ve başka bir hayatı yoktur. Tüm hayatı onu kollarında taşımaktan, onun hakkında konuşmaktan, onu düşünmekten ve elbette sadece onunla ilgilenmekten ibaret olmalıdır. Oysa onun hayatı diye bir şey yoktur. Aslında, hayatı ona hizmet etmek için gereklidir. Bu doğru değil mi? Aslında onu mutlu etmiş, sonunda evden kaçmak, bir nevi geleceğini güvence altına almak ve bir de köle sahibi olmak için yapabileceği ilk adamla, en azından herhangi biriyle evlenmiş ve burada köle bir insan olmak istiyor. Bu doğru değil, iblisler öfkelenmeye başlar. Öyle değil mi?

Tatiana: Öyle.

İgor Mihayloviç: Bilirsiniz, her şeyi bir kenara bırakırsanız, çoğu durumda böyle olur. Anlıyor musunuz? Aşk ya da başka bir şey için olduğunu söyledikleri şeye gelince...

yine de, insanların sıklıkla seçtiği aşk kriterleri nelerdir? Hayır, tüm insanlar demiyorum, ama çoğu, dikkatli bir şekilde ifade edelim. Tamam mı? Bir insanın size uygun olup olmadığı, hayatın nasıl olacağı, bazılarının hiç umurunda değilken, onlar sadece evlerinden kaçmak istiyorlar çünkü evde kendilerini rahatsız hissediyorlar. Onlara öyle geliyor ki, bir peri masalındaki gibi, "evlenecek ve hepsi bu, dünya değişecek ve özgür olacak ve ne isterse yapacak". Ama sonra, evlendiğinde, her şeyin tam tersi olduğu ortaya çıkıyor, evde daha iyi olduğu ortaya çıkıyor, ama bunu ancak daha sonra anlıyor. Öyle değil mi? Erkekler için de aynı şey geçerli.

Tatiana: Eşler arasında katarsisin imkansız olduğu ailelerde bilince nasıl direnilir?

İgor Mihayloviç: Bir insanın hayatını yaşamasına izin vermek. Bu ilk kuraldır. Özgürlük diye bir kavram vardır ve bu kavram insana Tanrı tarafından verilmiştir. Bu, insanın nasıl yaşayacağını seçme hakkına sahip olduğu anlamına gelir: Tanrı ile ya da Tanrısız, şeytana hizmet etmek ya da hiç kimseye, eğer hiç kimseye değilse, yine de şeytana hizmet edecektir, ama her durumda, insan duaları, kutsal kitapları, dindarlığı ve benzerleriyle kimseyi rahatsız etmemelidir.

Tatiana: Maneviyatını göstermek için değil.

İgor Mihayloviç: Ve vaaz vermek için değil. Değil mi? İnsanın seçim özgürlüğü hakkı vardır. Eğer siz, dostum, ruhsal yola girdiyseniz, bu sizin için değerliyse ve bunu anladıysanız, o zaman hayatınızı diğer yarınız için bir örnek haline getirin ki diğer yarınız da kendinde niteliksel bir değişim için ruhsal yola girmek istesin. Bilirsiniz, böylece ayna nöronlar harekete geçer ve kişi sizin bundan ne kadar faydalandığınızı görür. İşte o zaman partneriniz bunu isteyecektir.

Ama bunu partnerinize dayatırsanız, tekrar soruyorum, ruhsal yola ne için girdiniz? Etrafınızdaki herkesi kurtarmak için mi? Ya da ne için? Ya da herkese hükmetmek için mi? Öyle değil mi? Bu sıklıkla nasıl oluyor? Neden, biliyor musunuz, bu çok ciddi bir mesele, kişi bir dine giriyor, hangisi olduğu önemli değil, ya da ruhsal yola giriyor ve işte bu, evde performanslar başlıyor: "Sen spiritüelsin, spiritüel değilsin", "yanlış yapıyorsun ya da bunu yanlış yapıyorsun"... Yani insanların bir hayatı var, bir şekilde oluşmuş, değil mi, bir şekilde alışmışlar ve sonra partnerlerden biri basitçe, hani derler ya, "kafayı yiyor", böyle bir deyim var. Bu, kişinin dindar bir kişi olduktan sonra bir tür delirdiğini ve herkese ders vermeye başladığını gösterir. Ne oluyor? Eğer aile gerçekten güçlü değilse, çoğunlukla bu noktada sona erer.

Ya da farklı bir senaryo var. İnsan, Bilgi ile karşılaştıktan hemen sonra, daha derine inmeden ve çalışmadan, ruhsal yola girmeden, bu temel anlayışların yardımıyla diğer yarısını manipüle etmeye başlar. Böyle bir şey olmuyor mu? Her yerde ve her zaman olur.

Ama bir senaryo daha vardır. Ruhsal yola girdikten sonra, kişi aniden bir köle değil bir insan olduğunu ve hayatı boyunca kendisine zorbalık eden bir zorba olduğunu fark eder (bunun kim olduğu önemli değildir - bir erkek veya bir kadın), bu her yerde olur.

Kişi sadece kafasında kendi şeytanı olmadığını, aynı zamanda yakınında da bir şeytan olduğunu açıkça görmeye başlar. Ve onunla birlikte yaşamak istemez. Böylece basitçe ayrılırlar. Ve sonra başlıyor, "Normal olduğu sürece her şey yolundaydı, ama sonra kiliseye gitti, (**Tatiana**: Fanatik) doğru, fanatik, bir tür dindar bir insan oldu ve işte bu, aile o noktada çöktü." Böyle şeyler olmuyor mu? Olur. Ya da belki de kişi, tam tersine, daha büyük bir şeyle temasa geçti ve gerçeği gördü?

Bu nedenle, aile konusu çok yönlüdür, özellikle de eşlerden birinin ruhu özlem duyduğunda, yuvaya gitmek istediğinde, Tanrı'ya gitmek istediğinde, diğer eşin ise tamamen ticari çıkarları olduğunda, bencil ve sadece şeytanın kölesi olduğunda. Elbette bazı yanlış anlaşılmalar ya da başka şeyler olacaktır. Şöyle söyleyeyim: eğer kişi gerçekten ruhsal yola girerse, hiç kimse ve hiçbir şey ona engel olamaz. Neden? Eşi veya partneri bile, her neyse, evlilikte denildiği gibi diğer yarısı, bu yarısı ona engel olamaz. Neden? Çünkü kişi gerçekten öğrenir; Bilgi ile din arasındaki fark şudur: Bilgi size ne yaptığınızı ve yolunuzun nihai hedefini anlamanızı sağlar. Mesele de budur. Eğer bir amacınız varsa, Tanrı'ya ulaşırsınız.

Dinde ise hedef biraz başka bir şeye doğru kaymıştır, herhangi bir dinde. Din insanın kafasını çok fazla karıştırır ve onu sadece daireler çizmeye zorlar, hani gitmek istemeyen bir eşek gibi, önüne bir havuç asarlar, sanki onu alacağınızı vaat eder gibi, eşek de o havucun peşinden gitmek zorunda kalır. Öyle değil mi dostlar? Söz veriyorlar. Peki ama ne öğretiyorlar? Maddi şeyler için dua etmeyi, maddi şeyler istemeyi ve arzulamayı. Sonuçta bu tamamen büyüdür. Peki ama maneviyat nerede? Sadece suçlamalar ve "sen bir kölesin ve Tanrı'dan ve onun aracılarından korkmalısın" zihniyeti. Durum böyle, değil mi? Bütün sorun bu.

Oysa Bilgi basittir. Basit ve güvenilir bir mekanizmadır, bilirsiniz. Eğer isterseniz, onu alır ve çalışırsınız. Evet, zordur. Ruhsal yolda kolay hiçbir şey olamaz; yine, kişinin maddeye bağlı olması koşuluyla. Ama eğer kişi gerçekten Tanrı'ya hizmet etme amacını seçerse, o zaman ruhsal yolda zor ve güç hiçbir şey olamaz. Bu bir zevk yoludur, bu bir Sevgi ve neşe yoludur. Öyle değil mi? Öyle. Bilinç size kesinlikle bir hikaye anlatacaktır. Ama onun işlevi budur - şeytana hizmet etmek. Çünkü bilincimiz tüm dinlerde kötü şöhretli olan o şeytandan başka bir şey değildir. Ve tüm peygamberlerin bahsettiği şey de budur.

Yani dostlar, her şey gerçekten çok basit. Her şey ne için çabaladığınıza bağlıdır. İlk aşamalarda - evet, ruhsal yolun ilk adımlarında, iblis kesinlikle size çelme takar. Ama yalnızca düşmeyenler yükselmez. Ve ilk adımlarda herkesin düşmesini sağlayacaktır. Siz hiç yürümeye başlayan ve yürümeye başladıktan hemen sonra koşmaya, zıplamaya, oynamaya başlayan ve bir kez bile düşmeyen bir bebek gördünüz mü? (**Tatiana**: Mükemmel şekilde.) Kesinlikle doğru. Her bebek, yürümeye başladığında, ilk başta düşer ama ayağa kalkar. Bu yüzden daha sonra sadece yürümekle kalmaz, aynı zamanda koşar da. Ruhsal yoldaki bizler de öyleyiz: bu yola girdiğimizde bazen düşeriz. Bazen oldukça sık düşeriz, bu önemli değildir. Önemli olan bundan sonra hedefimize doğru koşmaya başlamaktır - önemli olan budur. Değil mi? Her şey çok basit, arkadaşlar. Bugünün konusu bu değil, bugün aile hakkında konuşuyoruz.

Tatiana: Evet.

İgor Mihayloviç: Bu nedenle, ruhsal yola girmiş ve gerçek Bilgiyi kullanan bir insan, deyim yerindeyse, aileyi ya da başka bir şeyi yok etmek için bir hedef belirlemeyecektir. Neden? Yanında bir ateist ya da şeytanın kölesi yaşasa bile, bu manevi gelişim için çok iyi bir örnektir. Bu, kişinin azap içinde olması ve acı çekmesi gerektiği anlamına gelmez. Eğer diğer yarınız sizi sadece delirtiyorsa, o zaman hayat kesinlikle iyi olmayacaktır. Ancak bu aynı zamanda şeytanın başkalarına nasıl davrandığını, ne istediğini, nasıl manipüle ettiğini vb. incelemek için de iyi bir araçtır. Öyle değil mi? Ruhsal yoldaki bir insanın ana hedefi nedir? Şeytanın gücünden kurtulmak ve Tanrı'ya ulaşmak. Değil mi? Evet, doğru. Yani hiç kimse ve hiçbir şey engel değildir. Aksi takdirde, bilirsiniz, insanlar dürüst olmayan bir şekilde yaşadıklarında, öyle söyleyeyim, kendileri ve Tanrı ile ilgili olarak, bu durumda her türlü tiyatro başlar.

Bu konuya hiç değinmedik ama madem tartışıyoruz, bundan da bahsedelim. Yakın evlilik ilişkileri konusunda bekarlık teorisi var.

Tatiana: Evet. Ruhsal yolda da bekarlık uygulaması vardır.

İgor Mihayloviç: Evet. Ruhsal yolda bekarlık uygulaması vardır. Neden? Çünkü şeytanın ya da iblisin, diyelim ki, insanları basitçe toprağa, mezara soktuğu iki büyük sopası vardır. Birinci sopa seks, ikincisi ise ölüm korkusudur. Dolayısıyla, insan Tanrı'ya hizmet etme niyetiyle ruhsal yola girdiğinde, sadece Hayatı kazanmak, tüm gizemleri öğrenmek, şeytandan kurtulmak, onu aşmak, bir Melek olmak ve Diri olmak anlamında değil, gerçekten Tanrı'ya hizmet etmek için. Ama amaç aynı zamanda günahlara batmış bu dünyada Ruhsal Dünyanın çıkarlarını temsil etmek, Ruhsal Dünyanın pozisyonlarını savunmak ve görünmeyen taraftaki insanlara yardım etmek olduğunda. Yani, kişinin hayatında şeytanın tüm tezahürleri ve hileleriyle sürekli olarak yüzleşmesi. Bu, kişinin neyden kurtulması gerektiği anlamına gelir? Zayıflıklarından. Değil mi? Ve bu şeytanın tüm hilelerini incelemesi gerekir. Peki ya kişi bu sekse bağımlıysa? Ve bu şeytanın onu manipüle ettiği bir araçsa. Hizmet edebilecek mi? Hayır, eğer bundan kurtulmazsa hizmet edemez. Eğer içinde bir bağımlılık varsa, şeytan bu aracı kişi için en uygunsuz zamanda kullanacaktır.

Ama insan bekârlık yemini ederse, o zaman amacı sadece ilişkiden vazgeçmek değil (aynı zamanda onu sürekli aklında tutarken), genel olarak ondan kurtulmaktır. Yani, bir araç olarak. Bu, bunun tüm yaşamı boyunca süreceği, insanın asla yapamayacağı, diyelim ki seks kavramının ona yabancı olacağı anlamına gelmez, bilirsiniz, keşişlerin etrafta oynadığı gibi. Çoğu zaman, bu pek çok dinde büyük bir yalandır, doğrudur. Bundan vazgeçtiği için kişinin delirdiği ya da başka bir şey olduğu anlamına gelmez. Bunun anlamı, kişi bu zayıflığın üstesinden gelene kadar, şeytanı zayıflatana kadar, kendisine bekarlık yemini vermesidir. Neden? Şeytanın bu konuda onun üzerinde yapacağı olası bir manipülasyondan kurtulmuş oluyor. Ve bunun anlamı çok büyüktür.

Bu nedenle insan hizmette olduğu zaman, dahası Geliarlardan ya da başka bir şeyden bahsediyorsak, kişinin hiçbir zayıflığı olmamalıdır. Eğer onda bir zayıflık varsa, hiç kimse onu hiçbir yere kabul etmeyecektir. Bu doğrudur. Yakın olabilir, iyi bir yardımcı olabilir ama asla bu kelimenin en yüksek anlamıyla gerçek bir hizmette bulunmayacaktır. Neden? Çünkü zayıf bir insan bir hain gibidir, en uygunsuz anda ihanet eder. Oysa arkadaşlarının hayatı da buna bağlı olabilir. Neden? Görüyorsunuz, bu dünyada her şey aynı anda hem çok daha basit hem de çok daha karmaşık. Eğer görünmez dünyayı ele alırsak, orada da her şey aynı bu dünyada olduğu gibi, hem çok karmaşık hem de çok basittir.

Eğer Tanrı'nın tarafındaysanız, yüzde 100 O'nun tarafında olmalısınız. Hiç kimse ve hiçbir şey sizin üzerinizde güç sahibi olmamalı, kendiniz için hiçbir zayıflık ve hoşgörü olmamalıdır. Dünya bu şekilde düzenlenmiştir: resimler, ayartmalar ve kişi zayıflıklara izin verir, "Bir şekilde fiziksel temasa girmiyorum." Ama bunu aklınızda tutarsanız ne fark eder? Eğer size rüyalarınızda geliyorsa ve siz onu göndermiyorsanız, üzerinde çalışmanız gereken bir şey var demektir. Ve kişi tüm bu zayıflıklarının üstesinden gelene kadar, diyelim ki bir ışık savaşçısı olamaz. Bu gerçekten doğru.

Ve şimdi bir sorum var: şeytanın gücünden kurtulmak amacıyla bekârlığı kullananlar, siz Geliar mı olacaksınız? Basit bir soru. Yoksa Geliar olmak istediğinizi mi icat ettiniz? Yoksa bunu sadece diğer yarınızı manipüle etmek için bir araç olarak mı kullanıyorsunuz? Olan bu değil mi? Çoğu zaman insanlar aile içindeyken bile ruhsal yola girerler ve birisi "Bekârlık yemini edelim ve hizmet edelim" diye bir fikir ortaya atar. Ailede çocuklar vardır, her şey yolundadır, aile normaldir ama burada şeytan onlara bir fikir atar ve olmaması gereken bir şey başlar.

Artık Geliar olamayacakları açık. Neden mi? Aile vardır, çocuklar vardır, bir sorumluluk alanı vardır: aile ve çocuklar için sorumluluk. İnsan bu sorumluluktan nasıl kurtulabilir? Bazı insanlar - evet, her şeye rağmen sorumluluktan kurtulabilirler. Ya çocuklara her şeyi tamamen sağladıktan sonra, sadece hizmet etmeyi seçebilirler ya da çocuklar büyüyüp bağımsız olduklarında, kişi Tanrı'ya hizmet etmeye karar verir. Evet, böyle durumlar olabilir, ama bu ruhsal açıdan yeterince güçlü olan çok az sayıda insan için geçerlidir. Ama, çoğunlukla, bağlı kalmaya devam ederiz. Oysa bir Geliar her şeyden önce içsel olarak özgür olmalıdır. Ve burada bekârlık konusu basitçe ya şeytan tarafından insanlara karşı ya da o insanlar tarafından ya da bir yarı tarafından diğer yarıya karşı manipülasyon olarak gider. Her şey çok basit, öyle değil mi?

Bu konuya çok az değindik. Konu geniş ve ciddi, arkadaşların cinsel enerjiyi, nasıl kullanılacağını vb. duymak istediklerini anlıyorum. Ama benim basit bir sorum var: ne için? Eğer bir aile içinde yaşıyorsanız, normal insanlar gibi yaşayın. Eğer diğer yarınız bazı fizyolojik veya ahlaki nedenlerden dolayı sizin için kabul edilemezse, her neyse, ayrılmak istiyorsanız, bunu ona dürüstçe söyleyin ve zamanlarını boşa harcamayı bırakın. Ve dini ya da başka bir şeyi kılıf olarak kullanmayın. Öyle değil mi?

Ruhsal yola girdikten ve biraz deneyim kazandıktan sonra, insanın, daha önce de söylediğimiz gibi, bir tiranla, bir manipülatörle birlikte yaşadığını kavraması da çok

sık gerçekleşir. Ve kişi özgürlük ister, bağlı değildir, bağımsızdır ve "Bak, bu kadar yeter" der ve çift ayrılır. Ve sonra diğer yarısı, bu yarıyı terörize eden, ruhsal yola giren kişi, kelimenin tam anlamıyla onun peşine düşmeye başlar. "Gördün mü, bir dine girdi, Hıristiyan ya da Müslüman oldu ve işte bu, delirdi, işte bu, kontrolden çıktı ve din onu buna sürükledi" - din değil, siz sürüklediniz. Ya da tam tersi, örneğin bir adam bir yılanla yaşadığını açıkça görmeye başladı ve o sürüngen akvaryumundan kaçmaya karar verdi. Böyle bir şey olabilir mi? Olur. Dolayısıyla hani aile hayatı deyim yerindeyse çalışmak için böyle bir klondike. Ama bir aile hayatının normal olabilmesi için insanların dürüst olması ve en azından birbirlerine saygı duyması, daha da iyisi birbirlerini sevmesi lazım. Değil mi?

Tatiana: Komşuyu sevme buyruğuna öncelikle aile içinde uyun.

İgor Mihayloviç: Doğru. Dedikleri gibi, "Komşunu kendin gibi sev" ve o zaman düzen olacaktır. Öyle değil mi?
Tatiana: İyi bir sınav.

İgor Mihayloviç: Manipüle etmeyin. Eğer bir altşahsiyet olmak istemiyorsanız onu köle yapmayın. Oysa bizim toplumumuzda ilk ulaşabildiğimiz kişi, eğer şeytanın gücü altındaysak, eğer iblisler tarafından manipüle ediliyorsak, o zaman ilk yaptığımız şey, bir altşahsiyet haline geldikten sonra sevdiklerimizi kölelerimiz haline getirmek için onları bastırmaya çalışmaktır. Öyle değil mi? Gelin tüm tarihe bir göz atalım. Kendimiz nasıl yaşadığımıza, akrabalarımızın, sevdiklerimizin, arkadaşlarımızın, tanıdıklarımızın nasıl yaşadığına bakalım - sonuçta bu manipülasyon her yerde. Ölüler her zaman kendi gelecekleriyle ilgilenirler.

Bu arada, ikincil bilincimiz kaçınılmaz olarak ölüdür ve sonrasında iyi yaşamak için her şeyi yapar, çünkü fiziksel bedenin ölümünden sonra ne olacağını bilir. Şahsiyet bunu bilmiyor mu, basit bir soru, ya da insan bunu bilmiyor mu? O bilir. En çok kim engel oluyor biliyor musunuz? Birincil bilinç. O her zaman, bilirsiniz, küçük bir çocuk gibidir. Hatta bir insana öyle gelir ki... 100 yaşındadır ama hala 6 yaşındaki bir çocuğun yaşında kalır ve bilirsiniz, sanki önünde çok çok uzun yıllar varmış gibi geleceği algılar.

Sağlık hizmetlerinde çalışırken, kötü teşhisleri olan ve deyim yerindeyse enerji depoları boş olan ağır hasta insanlarla uğraşırdık ve kişinin hem yaşı hem de hastalığı ve diğer her şey nedeniyle çok az zamanı kaldığı açıktı ve insan bilincinin nasıl çalıştığına hep hayret etmişimdir. Kişi gelecek için planlar yapmaya başlıyor, anlatıyor... farkında ve anlıyor ama inanmıyor ve bunu algılamıyor. Bu bir paradoks ama doğru.

Böylece, aile ilişkisi iyi olduğu zaman iyi bir şeydir. Ama bir şey size uymuyorsa, dürüst olmak, ne kendi hayatınızı ne de eşinizin hayatını mahvetmemek daha iyidir. Bazı insanların "Önceden her şey iyiydi, diyelim ki 5, 10 veya 20 yıl yaşadık, fark etmez, ama sonra bir şey değişti ve işte bu, artık o kişinin yanında olmaya bile dayanamıyorsun" diyeceğini anlıyorum. Ne fark eder ki? Bazı insanlar şöyle

diyecektir: "Ne demek fark eder? Mal mülk biriktirdik, çocuklarımız var ve başka nedenler..."

Tatiana: Çocukları büyütmek..

İgor Mihayloviç: Söyleyin bana, sizin için hangisi daha değerli? Özgürlük mü? Temiz hava mı? Normal bir kalp atışı mı? Basit bir soru. Yoksa maddi varlıklar mı? Ya da kölelik mi diyelim? Öyle değil mi? İşte size basit bir soru. Bunu kendiniz için dürüstçe cevaplamalısınız. Ve eğer bir şey sana uymuyorsa, dostum, radikal bir şekilde karar ver ya da konuş. Eğer anlaşamıyorsanız, o zaman ya sessiz ve sabırlı olun ya da ayrılın, ne diyebilirim ki. Öyle değil mi? Birbirinize işkence etmeye değmez. Bu bir alkolikle yaşamakla aynı şey. Bir erkeğin ya da kadının alkolik olması fark etmez, içmediği zaman harika bir insandır. Ve bazı insanlar tüm hayatlarını bir alkoliği içkiden vazgeçirmeye çalışarak harcarlar ve ortada hayat diye bir şey kalmaz. Yıllar geçer, beden yıpranır ama hayat nerededir? Başkasının sorunlarında mı? Birinin alkol bağımlılığında mı? Ama eğer kişi alkolü bırakmak istemiyorsa, bırakmayacaktır.

Tatiana: Farklı bir amacı var.

İgor Mihayloviç: Farklı bir amacı var tabii ki. Gerçeklikten kaçıyor. Sarhoş olduğu sürece o bir kahraman, o bu dünyanın kralı. Ayıldığında bir hiç olduğunu anlıyor, kendini kötü hissetmeye başlıyor; bir alfa olmadığı ortaya çıkıyor, hiç kimse değil, bırakın alfayı bir hamster bile değil. Elbette bu dünyadan saklanmak istiyor. Ve nereye saklanıyor? Bir şişeye ya da uyuşturucuya, kim neyi seçerse. Ama bunlar gerileyen insanlar.

Ve burada birçok insanın bir karşı argümanı var: "Bu nasıl olur? Bu aslında yakın ve sevgili bir insan." Peki, eğer o "yakın ve sevgili" ise ve siz de bu hayatı seviyorsanız, o zaman tadını çıkarın ve sızlanmayın. Bu doğru değil mi? Ve Tanrı'yı daha fazla suçlamayın. Bütün bunlar şeytanın hileleridir. Tadını çıkarın ve şeytanla kucaklaşın. Açık konuştuğum için özür dilerim dostlar, ama bu doğru ve siz de bunu biliyorsunuz. Ben sadece sizin bildiklerinizi söylüyorum. Öyle değil mi? Ama nedense bunu kendimize söylemiyoruz. Anlıyor musunuz?

Ve en kötüsü de kendimiz için yaşamak yerine acı çektiğimiz koşullar yaratıyoruz. Neden? Sonuçta birbirleriyle mutlu olan, rahat ve konforlu hisseden, kimsenin üstünlük iddia etmediği, sadece iş ve sorumlulukların paylaşıldığı, harika ilişkilerin olduğu, hayatın kolay ve ilginç olduğu pek çok aile var. Öyle değil mi? Şu prensibe göre yaşarlar: Kişi balığa gitmek isterse, balığa gider. Ve eğer biri tiyatroya gitmek isterse, o da tiyatroya gider. O zaman asla kavga olmaz. Öyle değil mi?

Tatiana: İgor Mihayloviç, iki eş ruhsal yolu izlediğinde, kesinlikle birbirlerinin içsel durumlarıyla ilgilenirler. Partnerlerden biri diğerinin ciddi ve çok odaklı olduğunu, örneğin işe odaklandığını veya çok karamsar olduğunu görürse, birincisi diğerine o anda duygulara dönmesi gerektiğini, şu anda duygularda olmadığını hatırlatmalı mıdır?

İgor Mihayloviç: Şeytanın baştan çıkarmasınsa, değil mi?

Tatiana: Evet, aynen. Şu anda duygular içinde olmadığına göre, yoldan sapmıştır.

İgor Mihayloviç: Bir çeşit "Tanrı'ya götüren yola geri dönmek", evet.

Tatiana: Evet. Tam şu anda ona söylemeye, deyim yerindeyse dikkatini dağıtmaya ve dikkatinin yönünü değiştirmesi gerektiğini hatırlatmaya değer mi?

İgor Mihayloviç: Bu değişir... Size şunu söyleyeyim: bu partnerin hangi hedefin peşinde koştuğuna bağlıdır. Değil mi? Şöyle söyleyelim: partner bir ve partner iki var. Tamam mı? Diyelim ki kadın erkeğin karamsar, dalgın olduğunu ve Tanrı'nın Sevgisine değil de bazı konulara odaklandığını gözlemledi, o zaman kadın bu anda erkeği manipüle etmeli mi?

Tatiana: Ve ona "Neredesin?" der.

İgor Mihayloviç: Sanırım yanıtladım: şu anda insanı manipüle etmek. Çoğunlukla, bu ruhsal yolun ilk aşamasında olur ve genellikle birisi ruhsallıkla oynadığında meydana gelir. Ya da insanlar bu yola yeni girmişlerdir ve henüz incelikleri anlamamışlardır. Anlıyor musunuz? Yani... Yakın ve sevgili kişinin ruhsal yoluna "özen göstermek" başlar. Kendi yolunuza dikkat edin - işte benim cevabım, dostlar. Her an ilgilenmeniz gereken tek kişi kendinizsiniz. Oysa partneriniz kendi yolu boyunca ruhsal yolunu takip eder. Ve eğer ona ders vermeye başlarsanız, bu vaaz vermek olur. Öğrenmezsiniz ama öğretirsiniz ve aradaki fark çok önemlidir.

Size şunu söyleyeyim dostlar: ruhsal yolda insan her zaman öğrenir. İnsan Melek olduğu zaman, sonsuza dek, her zaman öğrenmeye devam eder. Ve bu bir insan için doğal bir durum olmalıdır - bir bedende olduğu sürece gözlemlemek ve çalışmak. Sonrasında ise zaten başka yönler ve başka sorumluluklar vardır, eğer Tanrı lütfetmişse, elimizden gelenin en iyisini yapmış ve ruhsal özgürlüğe kavuşmuşuzdur.

Ama manipülasyon gerçekleştiğinde (ve bu manipülasyondan başka bir şey değildir), iblis insana "Bak, partnerin huysuz, ona yardım etmelisin, şimdi onu sarsmalısın" dediğinde - bunu nereden biliyorsunuz? Eğer hisler aracılığıyla algıya ulaşmadıysanız ya da hisler aracılığıyla algı size şeytan tarafından dayatılıyorsa, gerçekliği şeytanın size dayattığı algıdan ayırt edebilir misiniz? Basit bir soru. Eğer kendinize dürüstçe cevap verirseniz ve emin değilseniz, o zaman partnerinize dokunmayın ve onu rahatsız etmeyin.

Bu arada, evli bir çiftte katarsis ve tartışma için zaman olmalıdır. Bu doğru değil mi? Diyelim ki, bazı ruhsal uygulamalardan sonra, katarsis olduğunda, basitçe bir soru sorabilirsiniz, "Bugün böyle bir haliniz olduğunu fark ettim ve bana öyle geldi ki (sonuçta bu bir katarsis) aslında başka bir şeyle meşguldünüz ve bu bağlantınız yoktu, onu kaybettiniz. Böyle mi oldu yoksa değil mi?" Çoğunlukla, cevap çarpıcı olabilir. O

kişi aslında Sevgi ve neşe içindeydi, bağlantıdaydı, sadece içindeki Meleklerle iletişim kurduğu sırada bilincini işe odaklamıştı. Bu anda, şeytan tarafından yönlendirilen başka bir kişi araya girerse, kişinin iletişiminin bu içsel özgür deneyimi bozacaktır. Bu doğru değil mi? Gördüğümüz şey her zaman algıladığımız gibi değildir.

Basit bir örnek. Diyelim ki bir adam işten eve geliyor. Oturuyor, karamsar, ciddi ve odaklanmış (her ikisi de ruhsal yolu takip ediyor) ve neredeyse hiç konuşmuyor. Kadın endişelenmeye başlar, "Bir şey oldu ya da başka bir şey var." Öyle değil mi? Ama adam ona hiçbir şey söylemez. Ama kadın adamda bir sorun olduğundan emin midir? Belki de adam aslında iblisini terbiye ediyordur? Bu arada, yüz ifadelerimiz her şeyden önce bilincimize aittir arkadaşlar, Şahsiyete değil. Ama şu anda Şahsiyet olarak o mutluluk dolu, o cennette. Böyle bir şey olabilir mi? İnsanlar neden bunu düşünmüyorlar?
Görünen şeylere ve şeytanın tutunduğu şeylere gelince, bunlar tam olarak dış faktörlerdir, maddi olan her şeydir. Bu onun maddi dünyası, bizim dünyamız değil. Biz burada uzun süre kalmayacağız, o ise sonsuza dek burada kalacak. Bu nedenle bizi zorlar, çünkü onun için her Melek, deyim yerindeyse, çalınmış bir gelir gibidir. Bu onun için kabul edilemezdir ve insanı köleliğinde tutmak için herhangi birinin zayıflıklarını kullanır. Bu onun varlığıdır, bu onun geleceğidir, hem şimdiki zamanı hem de geleceği, bu onun gıdasıdır. Ve biz şeytan için sadece gıda olduğumuzu ve onda insani hiçbir şey olmadığını fark edene kadar, içimizdeki insani her şey Tanrı'dan, Ruhsal Dünyadan, ruhumuz aracılığıyla Şahsiyet olarak bize gelir. Ama eğer bunu uygulayamazsak, hatta hissedemezsek, bu büyük bir sorundur. Ve bu durumda, doğru yola girebilmek için azami çaba sarf etmemiz gerekir. Doğru mu?

Aile hayatı harikadır, muhteşemdir. Ama bazen farklı olabilir. Ve burada her şey kişiye bağlıdır. Eğer zamanında durmayı başarırsa, bu her şeyin yolunda gideceği anlamına gelir. Ama şeytanın oyunlarına dahil olursa, o zaman hayat cehenneme döner ve eve bile gitmek istemez. Öyle değil mi?

Tatiana: Önemli olan her bir partnerin niyetinin saflığıdır. Kişinin kendisi her şeyden önce ruhsal yolu takip etmelidir.

İgor Mihayloviç: Bu önemli, tabii ki önemli, yani... elbette. Eğer ailenizde mutlu olmak istiyorsanız, eşinizle ilgili her şey size uygunsa, o zaman mutlu olun, hiçbir şey sizi engelleyemez, ne şeytan ne ruhsal yol ne de başka bir şey. Ruhsal yol bir aileyi nasıl mahvedebilir? Basit bir soru. Hayır, tam tersine daha da güçlendirir. Ama kesinlikle, eğer diğer yarınız şeytanın kölesi değilse. Ve şeytanın kölesi olsa bile, bu onun seçimidir. Eğer ona size uygun bazı nitelikler için değer veriyorsanız, tüm hayatınızı bu şekilde yaşayabilir, Tanrı izin verirse ve siz cennete giderseniz, diğer yarınızın farklı bir yere gideceğini gayet iyi anlayabilirsiniz. Ama bu aslında seçme özgürlüğüdür. Yoksa siz, dostum, Tanrı'nın Sözünü ve O'nun insanlara verdiği seçme hakkını ihlal etmeye mi niyetlisiniz? Bu bir insan için çok fazla değil mi? Basit bir soru. Bu da üzerinde düşünülmesi gereken bir konudur.

Kişisel örneğimizle diğer yarımızı değiştirebiliriz. Ya da kendimizi alçaltabilir ve basitçe yaşayabiliriz; eğer bu kişiyle yaşamak sizin için keyifliyse - sadece yaşayın ve keyfini çıkarın, çünkü o sizin ruhsal olarak gelişmenizi engellemez. Hiç kimse bir insanın ruhen gelişmesini engelleyemez, hiç kimse ve hiçbir şey, şeytanın hileleri ya da etrafındaki insanların arzuları. Bu doğru. Eğer insan Tanrı için çabalarsa, eğer bu onun gerçek hedefiyse, kesinlikle O'na ulaşacaktır. Her şey çok basittir.

Tatiana: Ve etrafındaki insanları sevgisinden mahrum etmemelidir.

İgor Mihayloviç: Bu önemli.

Tatiana: Çünkü insanlar aslında sevgiyi kaybetmekten korkarlar. Ve "sevilmiyorum" dediklerinde, aslında muhtemelen aile içinde birbirlerine yeterince sevgi ve minnettarlık göstermediklerini anlıyorsunuz.
İgor Mihayloviç: Şöyle söyleyeceğim: bu doğru değil.

Tatiana: Hayır mı?

İgor Mihayloviç: Hayır. Kişi "Ailemde beni sevmiyorlar" dediğinde, amacı dikkat çekmektir, bu manipülasyondur. Sevilecek ve saygı duyulacak şekilde yaşayın ama tüm ilginin yalnızca size gösterilmesi için çabalamamalısınız. Elbette bir altşahsiyet haline gelmeyecekseniz. Bir Melek olmayı arzuluyorsanız, başkalarına kendiniz dikkat etseniz daha iyi olur, bu size zarar vermez. Ve yakınlarınız ve sevdikleriniz ve diğer yarınız alt şahsiyetlre haline gelse bile, onlara fazla güç verin, bırakın sevinsinler. Ne de olsa o sizin diğer yarınız. Ya da daha iyisi, diğer yarınızın ruhsal yola girmesi ve birlikte Ruhsal Dünyaya ulaşıp Melek olabilmeniz için onun ayna nöronlarının çalışmasını sağlayın. Yapılacak en doğru şey bu, değil mi dostum?

Sorular güzel ve ilginç. Ama aile ailedir, gerçekten de "yedi benlik" olarak kabul edilmesinin bir nedeni vardır. Burada, tabii ki, dedikleri gibi, şeytanın kendisi bile bundan bir şey anlamaz. Ama hayatımızın ayrılmaz bir parçası. Ve her şeyin yolunda gitmesi için birbirimizi sevmeliyiz. Teşekkür ederim!

Tatiana: Çok teşekkür ederim!

İgor Mihayloviç: Teşekkürler dostlar. Huzur sizinle olsun.